

Jeg anser i Henhold hertil *dét ikke for ønskeligt, at den gifte Kvinde faar politisk Stemmeret og Valgbarhed.*

Anderledes stiller Forholdet sig for den *ugifte* Kvinde. Hun har i Reglen selvstændigt Erhverv, er skattepligtig af sit Erhverv, har som Følge deraf særlige Statsborgerpligter og indtager ved Siden af den selvstændige Mand sin Plads i hele det sociale Liv, men har ingen særlige Pligter mod Hjemmet. Som Følge af denne Stilling rangerer hun trods Kønsforskel og andre Forskelle sideordnet med Manden og har som denne Ret — og mulig ogsaa Forpligtelse til at lægge sit Lod i Vægtskaalen for at bestemme Landets og Folkets politiske Ballancepunkt. Og med Hensyn til den *ugifte* Kvinde, nærer jeg ingen Betænkelighed ved at ønske, at hun maa faa politisk Stemmeret og Valgbarhed selv til Landets højeste Raad: ja, jeg tror, at det eventuelt kunde tilføre hele vort politiske Liv paa Thinge og i den politiske Valgkamp et gavnligt Ferment i Retning af god Tone og Respekt for det sømmelige, saa at der ikke saa tit blev syndet mod det som nu.

Altsaa — jeg anser det for ønskeligt, den *ugifte Kvinde faar politisk Stemmeret og Valgbarhed.*

Ad. 2. Dette Spørgsmaal kan jeg ikke ganske skille fra det første, da det hænger saa nøje sammen dermed, at jeg ikke har kunnet undgaa at besvare dette Spørgsmaal samtidig med det første.

Ad. 3. Med Hensyn til den kristelige Berettigelse af de moderne Krav om Kvinders Adgang til politisk Valgret og Valgbarhed finder jeg intet be-

stemt i Ord i Bibelen, som forbyder denne Sag for de ugifte Kvinders Vedkommende, men derimod mange (særlig i de paulinske Breve), som gør det i høj Grad betænkeligt for de gifte Kvinder at indlade sig derpaa. Det siger sig jo selv, at bogstaveligt Forbud mod politisk Valgret for gifte Kvinder kan man ikke finde i Bibelen, da Kvinde-spørgsmaalet i den Fase ikke var brændende paa de Tider, da Bibelen blev skrevet, men samler man de Steder, som findes, og overvejer dem uden forudfattede Meninger og Anskuelser, da tykkes det mig indlysende, at man efter Bibelens Stilling i denne Sag gør bedst i at stille sig afventende Guds Vink til at gaa frem — hvis man skal frem ad denne Vej, men jeg er tilbøjelig til at mene ud fra Bibelen, at man indtil videre gør rettest i at modarbejde den *gifte* Kvindes Valgret og Valgbarhed for ikke at faa vore Hjem suksessivt ødelagte og lukket op for Verdenslivets giftige Vindpust. Bliver Hjemmene til Opdragelsesanstalter, Forretningskontorer og sligt, da bliver det med Tiden en Pind til det danske Folks Ligkiste.

Hygom Præstegaard, den 24. Marts 1910.

Joh. Vibe-Petersen,
Provst.

Fru Sofie v. der Osten i Hellerup, Formand for „Det nationale hvide Baand“ (Kristelig Afholdsforening for Kvinder):

1. Jeg anser det ikke alene for ønskeligt, at danske Kvinder faar politisk Stemmeret og Valgbarhed, men betragter det som en fuldstændig Berettigelse til det danske Folks Oprejsning.

2. Min Mening er denne, dersom den danske Kvinde faar politisk Stemme-